

درس سیزدهم: ادبیات انقلاب (فارسی پایه هشتم)

واژگان جدید

جلوه:	ولایت:	تعالیم:
قیام:	زایا:	منش:
معیار:	ایثار:	کرامت:
تعهد:	بسیج:	حماسه:
فضیلت:	صفا:	درونمایه:
محتوا:	آرمان:	

تاریخ ادبیات

درآمدی بر ادبیات داستانی پس از پیروزی انقلاب اسلامی: ایرج میرزا:
مولوی:

دانش ادبی

کنایه: سخنی است که دو مفهوم دور و نزدیک دارد و مقصود گوینده، معنای دور آن است. هرگاه بخواهیم درباره‌ی مطلبی، به طور غیر مستقیم صحبت کنیم و درباره‌ی امری پوشیده سخن بگوییم؛ از «کنایه» بهره می‌گیریم.

به مثال های ذیل توجه کنید:

۱. از مکافات عمل، غافل مشو **گندم از گندم بروید، جو ز جو (مولوی)**

گندم از گندم بروید، جو ز جو: کنایه از این که هر کاری نتیجه و ثمره ای متناسب دارد.

۲. با چشم ادب نگر پدر را **از گفته‌ی او مپیچ سر را (ایرج میرزا)**

سرپیچی کردن: کنایه از نافرمانی کردن است.

۳. یکی را به سر برنهد تاج بخت یکی را به خاک اندر آرد ز تخت (سعدی)

تاج بر سر نهادن: کنایه از خوشبخت کردن است.

به خاک اندر آوردن: کنایه از خوار و ذلیل کردن است.

۴. آب در هاون کوبیدن: کنایه از کار بیهوده است.

۵. دندان بر دندان سابیدن: کنایه از خشم و عصبانیت است.

تکالیف:

۱. متن درس را با دقت بخوانید و خودارزیابی های صفحه ۹۷ را پاسخ دهید.

۲. فعالیت های نوشتنی صفحه ۹۸ را پاسخ دهید.